

El Jardí de Anarquia

-La revista de la contrainformació, creada per a la lliure difusió de les idees i la cultura-

Número 4, edició autogestionada

Abril de 2005

-La Notícia Extraordinària-Autogestió-Llibreria Llibertària-Opinió Pública-Editorial- i més...

La divisió de poders

"Los sueños de la razón producen monstruos"

◀ Editorial ▶

Confiem en el sistema?

Sovint em pregunto que és el que fa progressar el nostre sistema politico-econòmic i sorgeix en mi la frustració en adonar-me què és el que l'ha fet sobreviure fins als nostres dies: l'explotació de l'home per l'home i de la naturalesa pels interessos de la nostra espècie. Certament les bases de la producció no han variat des dels inicis de la història, la riquesa dels uns se sustenta sobre l'explotació dels més desfavorits. Sempre se'ns ha ensenyat que la història és un procés dinàmic consistent en la superació dels forts per uns de més forts. Actualment però la veritat es fa evident en les nostres relacions: tots contra tots per arribar més alt que els altres en la jerarquia de la supervivència, d'aquesta manera uns privilegiats propietaris dels medis de producció/subsistència, pacten entre ells l'administració de la matèria i l'extracció de beneficis derivats de tals matèries. Aquestes matèries que bé poden ser inertes (les matèries primeres) o orgàniques (en el cas de la mà d'obra), són tractades unidimensionalment des de la mateixa perspectiva: la comercial que genera alhora rèdits econòmics. Per tant és necessari percebre que el negoci no es produeix principalment en la manufacturació de productes, sinó en el comerç que se'n fa i que produeix plusvàlues en cada esglauó de la transacció des del lloc de producció fins al consumidor. El consumidor aliè a tota la cadena de muntatge qui hi ha al darrere dels productes (posiblement ell en serà una peça, tan petita però, que li sera imperceptible la monstruositat de tot el sistema usurpador), comprarà i es beneficiarà temporalment de l'explotació d'altres persones, alhora que contribuirà a la persistència d'aquest mecanisme. D'aquesta manera inconscientment a vegades, d'altres de manera totalment impune, cadascú és còmplice del seu propi esclavatge i dels que són al seu voltant (entendre tot el planeta).

Davant d'aquesta situació tan evident, la de la diferència entre persones que en un principi haurien de ser iguals, sorgeix la legítima lluita per arribar a aquesta igualtat. Aleshores els homes i dones s'organitzen per a poder salvaguardar els seus drets, inherents a l'essència de qualsevol persona, i apareix el que coneixem com a estats. Però com podreu veure en

aquest número, les bases d'aquests, si més no les de l'Estat Modern, del qual parteix la idea d'Estat en els països desenvolupats, contenen en les seves premisses principals pensaments que legitimen aquestes situacions desfavorables. Per això, i des d'un anàlisi aliè a qualsevol idea política, queda patent que l'actual idea d'Estat no soluciona ni tan sols suavitzza les situacions que pateix actualment un 80% de la gent del planeta, obligada a treballar en condicions d'explotació per a mantenir l'altíssim nivell de consum del 20% de la població restant.

Per això, cal que cada persona sigui conscient de la seva situació. Cada dia tenim la possibilitat d'eludir aquest espiral consumista, i és necessari, en la mida que ens sigui possible, consumir productes que no provinquin d'unes relacions entre productor-consumidor tant desequilibrades. És ben clar que l'Estat i les seves institucions no ens ajudaran en aquesta lluita, hem de ser les persones, individu a individu, qui ens mostrem la possibilitat de la èxistència d'unes relacions justes, on hom doni segons les seves capacitats i rebi segons les seves necessitats. Organitzem cooperatives de producció alienes als sistemes oficials, creem associacions de consumidors d'aquestes cooperatives, promovem els mercats d'intercanvi, únicament amb la total autogestió serem lliures d'aquest sistema que tant danys provoca.

Los sueños de la razón producen monstruos

Subscripció al Jardí de l'Anarquia

Oferim per a aquells que ho vulguin una subscripció a la revista de manera que pagant 5€ rebran els cinc primers números de la revista el Jardí de l'Anarquia. Escriviu a:

llibreria1984@hotmail.com

Atenció: Agraïrem l'ajuda de tot aquell que tingui un moment per dedicar a la cultura i la contrainformació

◀ La Contra crònica ▶

En aquesta secció l'idea essencial és que a partir d'un fet, es crea una notícia amb informació innovadora que no hagi aparegut als mitjans de comunicació, o que hagi quedat desapercebuda.

La falsedat de la divisió de poders o l'Estat Contemporani.

Com acostumem a fer en els nostres articles, un cop més començarem fent un repàs a les arrels històriques, d'on emanen les nostres institucions, les seves funcions i en definitiva la manera de concebre la gestió d'una societat amb els humans que la conformen. Creiem necessària l'utilització d'aquesta metodologia més genealògica, perquè la memòria és feble i moldejable i en algunes ocasions no se'ns recorda l'herència d'un món que ja comença a ser llunyà però del qual en som fills: la Revolució Francesa i tot el seu entorn polític-filosòfic del qual sorgeix la política moderna.

1 – Història de l'evolució política del s. XVIII als nostres dies

Actualment vivim encara en el paradigma polític que es va crear a finals del segle XVIII i que es va expandir per tot Europa al llarg del segle següent. Aquest va sorgir en contraposició al que després es va anomenar Antic Règim, sistema absolutista basat en la figura del monarca, que juntament amb l'aristocràcia i el clergat, controla el funcionament de la societat i la distribució de la riquesa. Però per altra banda existia la burgesia, autèntic motor econòmic de les nacions de l'època. Aquest grup tan heterogeni format per artesans, empresaris, i professionals liberals, estava d'alguna manera limitat per els altres poders que hem esmentat abans, ja que aquests promulgaven aranzels que impedièn la liberalització de l'economia i del comerç (el que interessava als burgesos), alhora que es guardaven el poder polític per a ells mateixos, tenint el control absolut de tots els processos legislatius. Així que després de llargs anys d'organització i lluita violenta i no-violenta, el traspàs de poders va anar passant de mans de la noblesa i el clergat, cap al "poble" en general (en realitat per a la nova aristocràcia (govern de l'èlit) formada per la burgesia). Però anem a analitzar quines van ser les idees polítiques que van impulsar els canvis, i com aquests es van traduir en noves institucions i poders en el moment en que es va arribar al poder.

1.1 - De l'Antic règim a l'Estat liberal

L'Antic Règim va haver de fer front a unes concepcions filòsòfiques de base que anaven en contra de les seves. Mentre que l'Antic Règim era estamental, corporativista, antiindividualista, teocèntric, hiperreligiós, estàtic i pessimista, les doctrines liberals promovien la prioritat de la llibertat per sobre l'autoritat, l'absència en la naturalesa d'una guia moral positiva, la secularització de la política i la promoció de constitucions i principis de drets que establien els límits de govern i determinaven els drets dels ciutadans enfront del govern. En aquest marc, la primera revolució burgesa liberal de la història, la Revolució anglesa del s.XVII va suposar la inclusió d'aquestes doctrines en les lleis del país. John Locke, parlarà de la divisió de poders com a mitjà per salvaguardar les llibertats individuals i la propietat privada, i a diferència del seu predecessor, Tomas Hobbes, serà el parlament i no el rei qui s'ocuparà d'aprovar els impostos i garantir la protecció de les mesures liberals que el mateix parlament promovia. Ambdós, Hobbes i Locke, formen part dels contractualistes (veure quadre 2), un grup de pensadors que defensen la necessitat d'aquest contracte social, l'Estat, per a protegir les llibertats de l'individu que en la naturalesa es veuen trepitjades per el mateix home, doncs homo hominis lupus (l'home és un llop per a l'home).

1.2 - El liberalisme i la seva evolució.

Les idees de Locke i Hobbes, van tenir en Kant la màxima evolució. Kant, també contractualista, defensarà un Estat que protegeixi els drets inalienables dels homes, un Estat al servei de la societat i no pas al contrari. El poder exerceix la autoritat per consens i amb el vistiplau de l'opinió pública. Les lleis, racionals i de compliment obligat, ho són per a tots els membres de la societat.

Democràcia

Democràcia del grec *demokratia* (*demos*=poble, *kratos*= govern). Sistema polític segons el qual la soberania resideix en la voluntat del poble i la seva llibertat, al marge de monarques o aristocràcies (govern de l'èlit). Normalment es prenen les decisions per majoria de manera que es considera la democràcia el millor sistema polític ja que sembla garantir millor que cap altre la igualtat política, les llibertats, defensar el bé comú i prendre decisions eficaçment. Ara bé les diferents concepcions sobre qui és el poble i com ha de funcionar el govern, han distorsionat en ocasions el correcte funcionament del sistema.

Democràcia

Participativa (o directa)

Democràcia segons la qual les decisions les prenen comunitariament els interessats. És la democràcia que va aparèixer en la Grècia clàssica. Els actuals "demòcrates" la consideren desfasada per l'impossibilitat de que actualment tothom exerceixi el seu dret a expressió i de decisió en els afers que l'afecten, degut al cost i la burocràcia necessària per a una organització d'aquest tipus. Tot i això actualment algunes comunitats comencen a usar aquesta altra vessant de la democràcia. També la consulta directa o referèndum sembla agafar un nou impuls gràcies a les noves tecnologies però sense arribar a crear un procés participatiu intel·ligent en el que cada individu reflexioni sobre l'afar que es tracta o sobre com es tracta en aquests tràmits governamentals. (ex: referèndum per la Constitució europea)

Aquesta igualtat abstracta davant la llei permet que els individus lliures i iguals regulin les seves relacions mitjançant contractes privats, fet que separa radicalment l'esfera pública de la privada i allò públic se subordina al privat, convertint els poders públics en simples protectors dels pactes privats. El resultat de tot això es que s'ha creat un sistema d'organització social on la recerca individual de riqueses porta al bé comú. Raó per la qual es deixa que les esferes econòmica i social es regulin a elles mateixes, fent de l'Estat el posseïdor del monopoli de la força legítima. El fet de supeditar allò públic al privat va provocar un gran canvi en l'estructura de la societat. Durant l'Antiguitat i l'Edat Mitjana, la propietat i la riquesa anaven associades amb unes funcions socials determinades, però la teoria liberal, que separa l'esfera pública de la privada i la política de la economia, fa que aquestes funcions socials desapareguin, de manera que hom pot esdevenir ric. Aquest afany de lucre individual, va provocar que les teories liberals es tornessin més pragmàtiques, més realistes i menys ideològiques. Del pla polític es va passar a incidir en aspectes econòmics, és el que coneixem com a liberalisme econòmic.

Dins aquest corrent destaca Adam Smith, economista que va dir que l'economia està regida per unes lleis immutables amb mecanismes d'autorregulació propis (l'anomenada *mà invisible*). La funció dels economistes és descobrir aquestes lleis i eliminar els obstacles que impedeixen la seva posada en pràctica social. Parlarà d'aspectes tant coneguts com mercat, divisió de treball, llei de l'oferta i la demanda, lliure competència, afany individual, etc. La posada en pràctica d'aquestes idees de la mà de la burgesia va suposar la hegemonia d'aquesta classe, que ràpidament va acumular riqueses desbancant als nobles que encara quedaven, així com creava una nova classe, els proletaris. Benjamin Constant va ser un pensador liberal que va intentar reconciliar l'individu i l'Estat, defensant uns drets inalienables independents de qualsevol autoritat política, drets com la llibertat individual, la llibertat religiosa, la llibertat d'opinió i el gaudi de la propietat. Però ja en aquell moment sorgeix una qüestió que jugarà un paper important: la Qüestió social. La sobreexplotació capitalista de la força de treball en el camp i en la indústria va provocar grans masses de població descontenta, i el liberalisme es va dividir en dos

Contractualistes

Doctrina sociològica de caràcter jusnaturalista que explica l'origen de la societat a partir del contracte social, mitjançant l'acord entre tots els components de la societat per a formar una organització jeràrquica i autoritària. Les idees de contracte social, individualisme i d'un primigeni estat de natura – estretament lligades amb la mentalitat burgesa del segle XVII – foren decisives en el desenvolupament del pensament polític i del dret de l'època. Com a primers contractualistes, Thomas Hobbes i John Locke establiren el contracte social com a mitjà per a posar fi a les hostilitats entre els individus, els quals delegarien llurs drets en una persona sobirana. L'aportació més clàssica en la matèria cristal·litzada en l'obra "Du contrat social" de J.J. Rousseau. Actualment la consideració d'un estadi humà "natural" originari resta completament superada.

vessants diferents. Per una banda el liberalisme radical, hereu de la Il·lustració, que idealitza la llibertat i aprofundeix en les teories de les llibertats civils, mostrant una facció més social, en la que l'Estat, elegit per sufragi universal, podrà intervenir en determinades qüestions econòmiques. Destaquen en aquesta corrent Tocqueville o Thomas Paine. Per altra banda, el liberalisme doctrinari o conservador, inspirat per Burke i Locke, que defensa els principis del liberalisme econòmic de forma fonamentalista. El sufragi és censatari, depenent del nivell econòmic, i defensava la no intervenció de l'Estat en matèria econòmica o social. Però degut a certs canvis, com les conseqüències socials dels canvis de conjuntura econòmics: fam i atur, la influència de pensadors socialistes i la doctrina social de l'Església catòlica, les doctrines liberalistes es van suavitzar, fent que els governs de Gran Bretanya, França, Alemanya o Bèlgica iniciessin unes polítiques més intervencionistes en qüestions econòmiques i socials, llimant els aspectes més esfereïdors del capitalisme. Dins aquesta corrent destaca John Stuart Mill, que recull l'utilitarisme del seu pare James Mill, convertint-lo en un utilitarisme comú. S'elabora un nou model teòric basat en la concepció d'una societat liberal democratitzada.

1.3 - El segle XX i l'Estat del Benestar

Aquesta corrent intervencionista, juntament amb la situació dels Estats demoliberals durant el primer terç del segle (crack del 29, revolució russa) va provocar l'abandó de les polítiques basades en paràmetres liberals clàssics. Alguns països s'enfrontaren a la crisi de l'estat demoliberal substituint-lo per dictadures, militars o civils, o per estats totalitaris, mentre que d'altres van optar per una ampliació de la representació política, reformisme social i intervencionisme redistributiu. J.M.Keynes és un autor decisiu en teoritzar l'economia per proporcionar les bases econòmiques de desenvolupament necessàries per a poder mantenir aquestes polítiques socialredistributives. Defensava que el problema polític de la humanitat residia en combinar tres ingredients: Eficàcia Econòmica, Justícia Social i Llibertat Individual. Totes aquestes teories van desenvolupar, i sobretot després de l'entrada del pla New Deal per part dels EE.UU, en el que coneixem com a Estat del Benestar, que segueix tenint com a concepte base l'utilitarisme, el màxim de riquesa pel màxim nombre de gent. L'Estat del Benestar és una experiència pròpia de les economies de mercat, és a dir, de sistemes capitalistes i de règims polítics amb democràcia pluralista. Els dos pilars bàsics, que comparteix amb les idees liberaldemocràtiques contemporànies, són en primer lloc, que les accions de l'Estat persegueixen garantir l'acumulació capitalista, intervenint sobre la demanda, i amb la intencionalitat de mantenir la pau social, i en segon lloc, donar una nova dimensió de la democràcia a partir de la concreció dels drets socials. L'acció de l'Estat ha d'anar acompanyada d'una protecció legal creada per una ciutadania amb drets o titularitats delligats del factor ocupació. Els esforços per garantir una igualtat d'oportunitats i una certa redistribució de la renda derivada d'algunes de les accions de l'estat vénen a completar la idea de l'actual Estat del Benestar.

2-Política contemporànea : Les tipologies de la democràcia

-Introducció

Com ja hem abordat en els apartats anteriors, podem dir que el principi bàsic dels nostres Estats resideix en la divisió de poders, segons la teoria de Montesquieu. Així s'interpreta que l'Estat es divideix en tres rames diferents: el poder executiu, que resideix en el govern, i que és un poder de direcció i d'administració de la *res publica*. El poder legislatiu que resideix en els Parlaments, que són institucions de representació popular, i que és el poder que crea les lleis. Finalment el poder judicial que resideix en els jutges i magistrats, que són elegits pel poble, pel govern, o pels propis jutges. En realitat però en l'Estat modern mai ha existit una separació absoluta entre els tres poders, especialment entre l'executiu i el legislatiu, les competències dels quals sovint s'entrellaçen.

Les 8 condicions mínimes que ha de garantir la democràcia per ser-ho.
1-Llibertat d'associació
2-Llibertat d'expressió
3-Llibertat de vot
4-Dret dels grups i líders polítics per competir a la recerca de recolzament electoral
5-L'existència de fonts alternatives d'informació
6-Dret d'elegibilitat per a càrrecs públics
7-Eleccions lliures i objectives
8-Existència d'institucions i polítiques dependents dels vot

Una altra de les característiques de l'Estat actual, és que aquest és un Estat de Dret. Aixó vol dir que regeix l'imperi de la llei, a la que es veuen sotmesos tots els ciutadans i institucions, i que controla tots els aspectes "legislables" de les nostres vides, de manera que les lleis es creen segons avançen les necessitats humanes, o les necessitats de racionalitzar els procés de producció-consum segons com ens ho mirem. Finalment dir que l'Estat actual garantitza els drets i les llibertats fonamentals plasmades per primer cop en la Declaració de l'Home i el Ciutadà del 1789, a l'inici de la Revolució Francesa. Cal dir que aquests drets s'han ampliat amb l'ascens de l'Estat del Benestar, tot i que sota un rígid control de les *autoritats*.

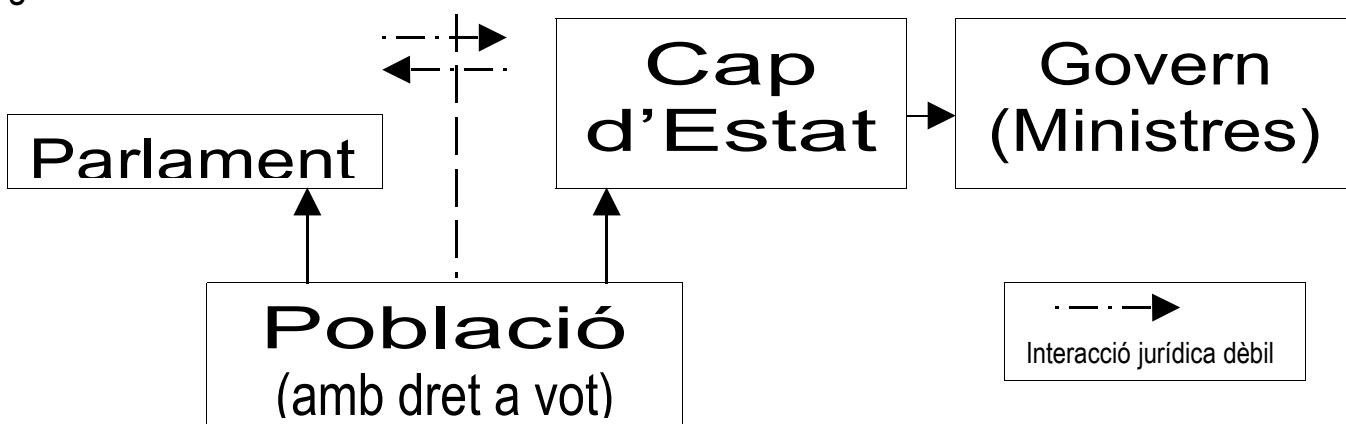
-Tipus d'Estats

Degut a les vicissituds de les diverses nacions existents al món, cada èlit nacional a interpretat al seu parer els diferents pensaments filosòfics i les característiques del seu país, creant així el seu tipus de govern. Aquest procés ha desembocat en els països desenvolupats en l'aparició de dos tipologies principals: per una banda els sistemes presidencialistes i els parlamentaristes (com en el cas d'Espanya).

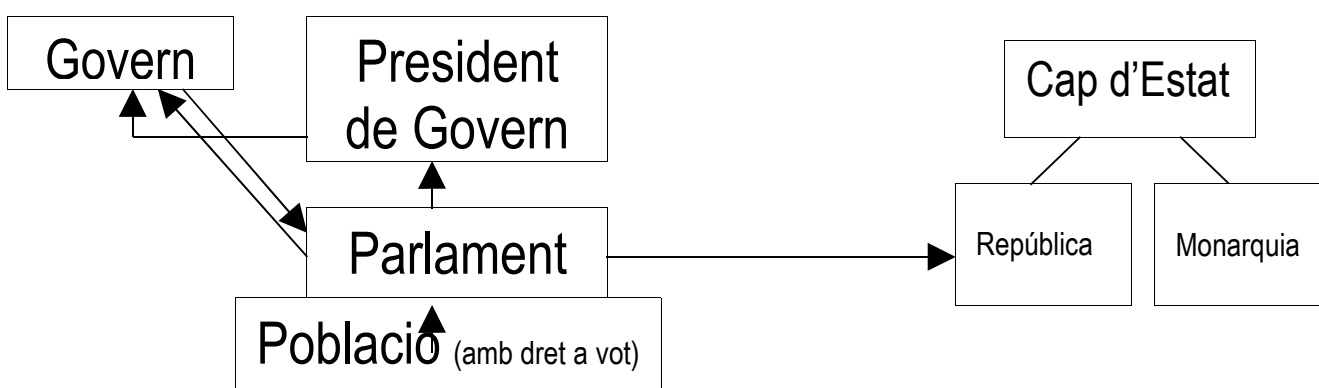
-Sistema presidencialista:

És el model que es va iniciar amb l'independència dels Estats Units, i es caracteritza per tres condicions: a) l'existència de dos processos electorals diferents a través dels quals s'elegeixen dos institucions de govern, el parlament i el cap d'Estat, de manera independent; b) el cap de l'Estat és alhora un president del govern; c) existeix una separació funcional molt rígida, des del punt de vista jurídic més que polític, entre el parlament i l'executiu que fa que mentre el segon no es responsable globalment de la seva actuació davant del primer, les tasques parlamentàries gaudeixen d'una gran autonomia respecte a l'executiu. Ni el parlament pot derrocar el govern, ni aquest pot dissoldre el parlament i convocar eleccions legislatives anticipades. A més als E.U.A. les eleccions sempre es celebren cada 4 anys, invariablement, de manera que es garanteix l'estabilitat de la nació.

-Sistema parlamentari:

S'origina amb la tradició parlamentària britànica i durant el segle XVIII es difon per tot Europa en les democràcies liberals. Les característiques d'aquest sistema són: a) l'elegibilitat directa del parlament, però no del govern, b) la separació física i funcional de la direcció de l'Estat i la presència del govern, i c) l'existència d'una forta dependència entre els poders executiu i legislatiu que fa que el president del govern sigui elegit per el parlament, responent davant d'ell de la seva actuació política global, mentre que el legislatiu pot ser dissolt anticipadament per decisió del govern (o del seu president). Esquemàticament:

3-El cas espanyol un model de majories

Les peculiaritats del mètode espanyol són varies, com ara que la Corona constitueix un poder independent i d'alguna manera omnipotent, al costat dels poders legislatiu, executiu i judicial. El Rei ha de legitimar amb la seva signatura totes les lleis, gaudeix d'inmunitat i es mantingut per la Casa Reial a través dels Pressupostos de l'Estat. Per altra banda algunes Comunitats Autònomes gaudeixen d'un autogovern més ampli que d'altres, cosa que propicia un desequilibri territorial.

-Executiu

El Govern Central és el galant del poder executiu. La responsabilitat de la seva coordinació rau en el President del Govern que alhora ho és de l'Estat. Després de cada renovació del Congrés, el Rei proposa un candidat a presidir el Govern a la cambra, conforme els últims resultats electorals, que ha de ser votat pels diputats per majoria absoluta en primera votació o en majoria simple en segona votació. Una vegada elegit el president, aquest proposa un gabinet que ha de ser ratificat pel Rei, i davant el qual els seus membres prometeran el càrrec, el primer dels qual serà el que tingui el Ministeri de Justícia que també serà a partir del moment Notari Major del Regne.

L'actual legislació recull la possibilitat de que un grup del Congrés plantegi una moció de censura contra el president. Aquesta moció ha de ser recolzada per al menys el 10% de la cambra i a de proposar un candidat alternatiu per ocupar la Jefatura del Estado. En cas de prosperar la moció el president del Govern cesarà del seu càrrec i serà substituït per l'aspirant, d'aquesta manera es garanteix que no es crei un buit de poder que provocaria inestabilitat en el poder.

Democràcia Representativa (o delegativa)

Democràcia segons la qual les decisions no són preses directament pel conjunt de la comunitat, sinó que la majoria de la comunitat delega en una èlit el conjunt de la sobeïania del poble, per tal de que amb la seva suposada capacitat aquesta èlit condueixi el rumb de la societat. D'aquesta manera es delega la responsabilitat a unes terceres persones a les quals se'ls hi dona la capacitat de decisió en afers comunitaris, i alhora se'ls inmunitza de tota responsabilitat. És creu que és la democràcia més eficient ja que és fàcil d'aplicar en grans masses de persones, ja que les èlits elegibles acostumen a ser agrupacions d'empresaris i professionals liberals que ténen la suficient capacitat econòmica per dur a terme una campanya mediàtica que els hi permeti fer-se conèixer així com manipular a consciència el que reb l'espectador que més tard haurà de votar una de les opcions. Aquest sistema per tant acaba sent un pur tràmit per elegir una de les opcions (habitualment dos) les quals no difereixen en la seva essència en cap aspecte. Així el votant, un cop la roda de la demo-delegativa gira, es veu atrapat en un flux d'informació tergiversada per les èlits polítiques que alhora controlen els mitjans de comunicació de manera que no poden sortir-ne, a no ser que es plantin en front d'aquest tipus de democràcia votant en blanc o no votant. Aquest tipus de democràcia és el dels països sobre desenvolupats i la que

-Legislatiu

En l'Estat Espanyol, el poder resideix en les Corts Generals. Sota aquest nom es reconeix al Parlament bicameral que és format per el Congrés dels Diputats i el Senat. L'elecció dels membres d'una i altra cambra s'efectua mitjançant el sufragi universal, lliure, igual, directe i secret per a tots els espanyols majors de 18 anys. La duració màxima de la legislatura és de 4 anys. El Congrés dels Diputats compta entre 300 i 400 membres, que varien segons els criteris demogràfics. El sistema electoral és proporcional, encara que en un mode modificat, l'anomenada llei d'Hondt. D'aquesta manera totes les províncies tenen un nombre mínim de diputats i la resta és reparteixen en proporció al nombre d'habitants.

El Senat és la cambra de representació territorial i té una estreta relació amb les comunitats autònomes. El sistema electoral és el de majories, de manera que guanya el candidat més votat. Totes les províncies ténen el mateix nombre de senadors, quatre per cadascuna, i a més a més un per comunitat autònoma i un més per cada milió que tingui aquesta. La durada de la legislatura també és de quatre anys.

-Judicial

El tercer dels poders clàssics en que es divideix l'Estat, és el poder judicial, integrat per jutges i magistrats. Aquests són els funcionaris independents del poder executiu, són a la vegada inamobibles del seu càrrec –excepte per incapacitat física o mental- i responsables davant el dictat de la llei, mandat al que també hi són sotmesos. Els tribunals espanyols es fonamenten en l'unitat jurisdiccional. Es per això que estan prohibits els tribunals d'excepció, i que el Tribunal Suprem, amb jurisdicció en tot el país, és l'òrgan superior en la jerarquia judicial sota el que es regeixen tots els altres tribunals.

Del Tribunal Constitucional és competència l'anàlisi de la constitucionalitat de totes les lleis aprovades pel poder legislatiu, a més de ser l'encarregat de salvaguardar les garanties que la Constitució otorga als ciutadans, les dels organismes del Estat, així com les de les diferents associacions o agrupacions de qualsevol índole que formes els ciutadans, sempre i quan aquestes no vulnerin a la vegada ni l'estabilitat de l'Estat ni de les persones.

L'article 125 de la Constitució estableix la possibilitat de que els ciutadans participin directament en la labor judicial. A l'espera de la formulació de les lleis que permetin aquesta possibilitat s'han celebrat amb caràcter experimental diversos judicis en la que un grup de ciutadans formen part del jurat, els anomenats jurats populars.

Investigació

1-El cas espanyol: La falsa divisió

A-L'elector només elegix el poder legislatiu

- Els Diputats del Congrés (P.L.) són els encarregats d'elegir un Govern (P.E.) i un President
- El poder judicial és, en part elegit pel Congrés, el Senat i l'Executiu

B-El ciutadà vota cada quatre anys a uns diputats i uns senadors però no sap que també elegix indirectament a través d'ells:

- El Govern amb tots els seus ministres i el President
- 12 membres del Tribunal Constitucional per 9 anys.
- El President del Congrés i del Senat
- Els diferents governs que es puguin formar mitjançant coalicions i pactes en els que el ciutadà no hi intervé.
- Hi ha la possibilitat d'una iniciativa popular per tal de legislar en algun aspecte. Aquesta proposta ha de ser avalada per 500.000 firmes i en queden exclòides les lleis orgàniques, les lleis d'aspectes tributaris, les decisions internacionals i han de ser corroborades pel Congrés i finalment pel rei: o sigui gairebé és impossible tirar endavant lleis per voluntat popular.

C-Ingerències d'uns poders sobre els altres:

- 1-Els membres del Tribunal Constitucional (P.J.) són elegits pel Senat i el Congrés (P.L.) i el Govern (P.E.)
- 2-Els diputats que formen el poder legislatiu poden ser nomenats President o formar part del Govern que és el P.E.
- 3-Els membres del Govern (P.E.) ténen dret a vot en el Congrés (P.L.) al formar-ne part com a diputats.
- 4-La gran majoria de les lleis (P.L.) són proposades pel Govern (P.E.), ja que els membres d'aquest formen part del Congrés.

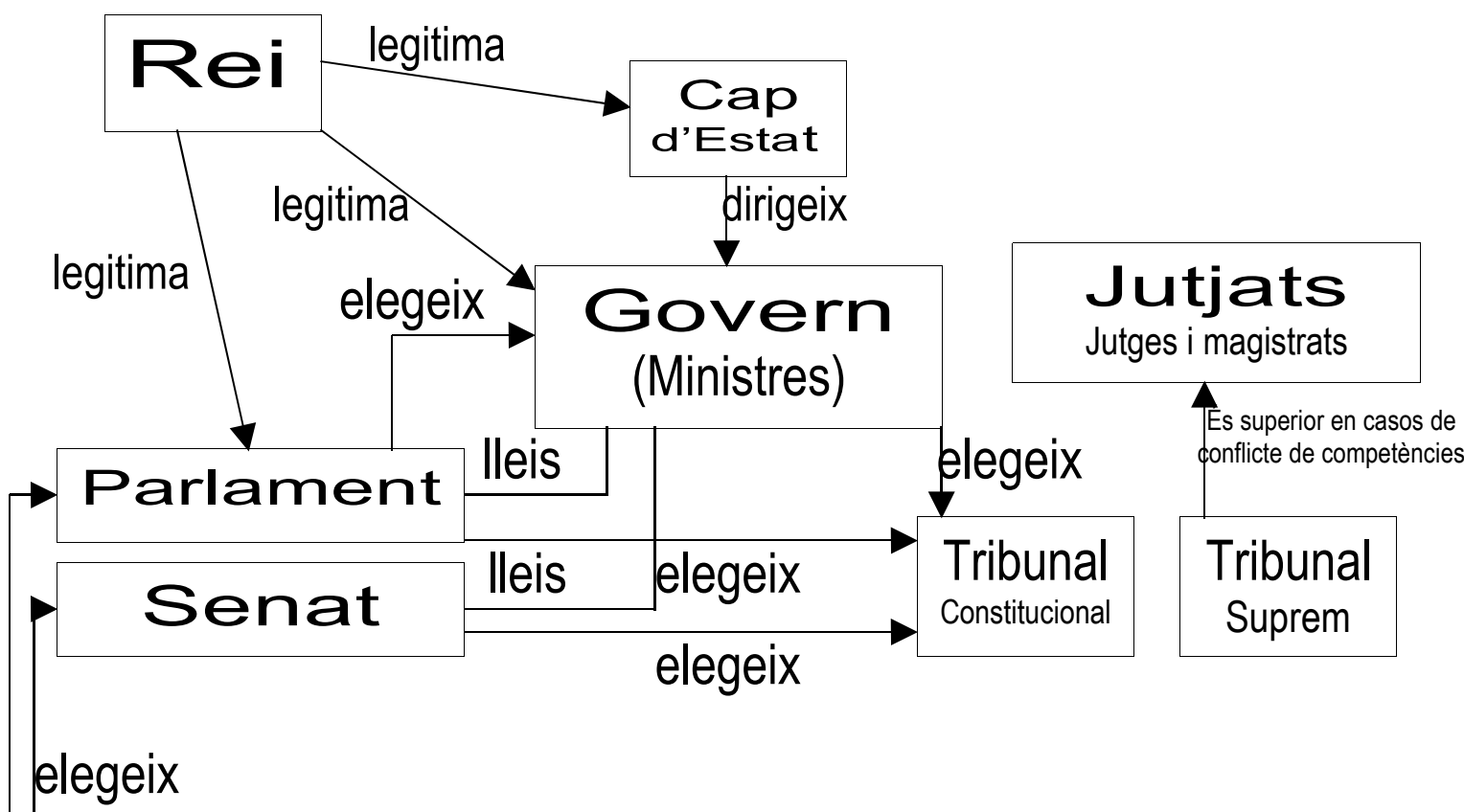
(P.J.): Poder Judicial
(P.L.): Poder Legislatiu
(P.E.): Poder Executiu

Amb aquests tres quadres i l'organigrama general de l'Estat Espanyol que trobareu a continuació podem observar que moltes de les regles bàsiques de la divisió de poders, inventades precisament per suavitzar els efectes que té sobre la població viure en un estat de base liberal, amb tot el que això comporta i que heu pogut llegir en la primera part de la revista, no es compleixen. Això sens dubte ajuda a que les diferències, sobretot a nivell econòmic, que recordem que són inherents a aquest sistema, no puguin ser combatudes amb eficàcia per iniciatives d'un dels poders, ja que estan massa lligats amb els altres. Per exemple, i com podeu veure en l'apartat d'ingerències d'uns poders sobre els altres en la secció anterior, els membres del Govern, que formen part del poder executiu, ténen dret a vot en el Congrés (poder legislatiu), al formar-ne part com a diputats. És a dir, que els que s'encarregen de fer les lleis, el poder legislatiu, en alguns casos també les executen, ja que són membres

del Congrés. Això molts cops desemboca, i diem això avalats pels múltiples casos que han sorgit arreu, en corrupció, ja que hi ha interessos que són presents en dos dels poders. De fet, hem de pensar que el nostre Govern, que representa el poder executiu, és elegit pel Congrés, que juntament amb el Senat són el poder legislatiu. És a dir, que els qui fan les lleis voten els qui les han d'executar. Evidentment no els hi podem posar més fàcil !

Aquests són, entre altres, factors que fan del nostre sistema, fins i tot vist des d'una perspectiva liberal, un lloc on hi regni el veritable motor d'avui en dia: l'interès personal, la llei del més fort, el capitalisme en estat pur.

POBLACIÓ (amb dret a vot)

Bibliografia General:

- Caminal Badia, M. (editor). *Manual de ciència política*. Edicions UB 1998.
- Requejo Coll, F. *Las democracias*. Editorial Ariel 1994.
- Giddens, A. *Sociología*. Alianza Editorial 2001
- *Enciclopèdia Master Vol:VI: Ciencias exactas*. Edicions Olimpo 1992

Iniciem aquesta secció amb l'objectiu de presentar un tema amb diferents qüestions per a que els debatiu, de manera que poguem, mica en mica i mitjançant el diàleg, trencar amb els dogmes i prejudicis de la situació actual.

Analitzant la democràcia: Què és "el govern del poble"?

Una de les principals idees de la democràcia és la de que la població és la responsable del correcte funcionament del govern. Però realment el poble és el que té les regnes del seu destí? Anem a plantejar-nos si realment el poble és qui gestiona el govern, què és el govern, i què és el poble...

- 1- **"el poble"** : -Qui és el poble?
--Quina classe de participació se li permet?
--Quines condicions són les que l'impulsen a participar?

-El "poble" ha estat interpretat al llarg dels temps com a els propietaris, els homes blancs, els homes amb estudis, només els homes, els homes i dones adults.

-El "poble" participa en els aspectes polítics d'una manera molt reduïda (cada 4 any), i en els econòmics de forma nul·la a no ser que sigui propietari dels mitjans de producció i les matèries primeres.

-El "poble" participa conscientment i activament en els processos de decisió? És rep l'informació des de les diferents perspectives o bé és una élit la que controla els mitjans de comunicació? Té el poble el suficient grau de maduresa i de coneixements per tal de poder jutjar i decidir quines accions són més beneficioses per a la comunitat?

- 2- **"el govern"** : -Quins àmbits concerneixen a l'Estat? Hi ha d'haver un Estat o bé un òrgan comunitari d'autogestió?
--La democràcia s'ha d'aplicar en el govern de l'administració o bé s'ha d'aplicar en els altres àmbits de la vida com ara l'economia?
--Qui controla el govern, qui controla els que controlen?

- 3- **"el govern del"** : -A qui governa el govern?, S'ha d'obeïr al govern del poble?, Quin lloc ocupen l'obligació i l'oposició al govern?
--El poble pot actuar al marge del govern i de les lleis si creuen que aquestes són injustes, quins mecanismes de canvi hi ha?
--El govern té legitimitat per coaccionar, emprar la violència o l'engany per tal d'eliminar els que estan en desacord amb les seves polítiques?
--Es continuaran fent servir sistemes democràtics en períodes de guerra o crisis?

	Model de Consens	Model de Majorías	Model Espanyol
Partits-Poder executiu	Participació, grans coalicions	Concentració, governs d'un sol partit, majorías.	Només hi han hagut governs d'un sol partit.
Separació de poders	Separació formal i informal les legislatiu-ejecutiu	Fusió, hegemonia del govern.	El president i els ministres són alhora diputats.
Bicameralisme	Simètric (equilibrat amb representants de minorías)	Asimètric (una cambra té majors poders que l'altra)	el Congrés és superior al Senat (en representació de les autonomías)
Sistema de partits	Pluripartidisme	Bipartidisme	Partit Popular- P.S.O.E. (85% vots)
Dimensions polítiques rellevants	Pluridimensional (religiosa, lingüística)	Unidimensional (socioeconòmica)	Socioeconòmica (dretes-esquerres) i nacionalismes
Sistema electoral	Proporcional	Majoritari	Sistema d'Hondt
Administració	Govern descentralitzat (federalisme)	Govern unitari i centralitzat.	Govern central (ministeris en una sola capital) competències cedides a algunes autonomías
Constitució	Escrita. Poder de vet per les minorías	Soberania parlamentaria (reforma per majoría)	Reforma per majoría (75%)

◀ Autogestió, Do it yourself ▶

-Una de les seccions, que ha de donar al lector, la possibilitat de produir un objecte o benefici, sense tenir que recórrer als mitjans usuals de compravenda, alhora que obtenint un producte respectuós amb el medi i d'alta qualitat. Un dels pilars fonamentals de la publicació sens dubte-

L'Hort a casa

Tomquets a l'aire lliure

Iniciem, dins l'apartat d'autogestió, un seguit de fitxes sobre diferents tipus d'hortalisses que hom pot cultivar, en hort o balcó, de manera que pugui satisfer una part de la seva demanda sense haver de recórrer al mètode compra-venda. L'horticultura, el coneixement de la terra i els seus fruits, són coses que sovint, en les grans urbs, s'obliden i es deixen pels quatre que fan rutllar el sector primari, pensant que aquests coneixements no serveixen en un entorn de ciment i de ferro. Però per que no ho mirem del revés? Ja que vivim envoltats de ciment i de ferro, què millor que poder tenir un racó on el vermell del tomàquet, la olor de la farigola i l'ombra d'una bona parra ens fan pensar en un futur millor...

El tomàquet és sens dubte un dels reis en el regne de les hortalisses. Ja sigui en forma de pa amb tomàquet, o sofregit amb ceba i all, el tomàquet alegra els

menjars de la cuina mediterrània. Descobert al “Nou Món”, va ser un producte que ràpidament va entrar en la dieta del món europeu. Amb gran contingut de vitamines A, B i C, sodi i potassi, el tomàquet defensa de infeccions a la boca, als ronyons, estimula les funcions de l'aparell digestiu i manté en bon estat les genives i les dents. El seu cultiu no és difícil però si constant, i més si es planta en test o bossa de creixement, en el que el rec i l'abonat és quasi diari. Si el procés és correcte, cada planta ens pot oferir entre 2 i 3 kg de deliciosos tomàquets, en un temps d'aproximadament 20 setmanes entre sembra i recol·lecció.

1- El primer pas és preparar la terra, humitejant-la i airejant-la un parell de dies abans. En el cas de que no estigui abonada, seria bo barrejar-la amb una mica de compost per que les plantes tinguin tots els nutrients necessaris.

2- Un cop tinguem el lloc on plantar preparat, posarem les llavors, de dos en dos, en forats que prèviament haurem fet amb el dit, d'uns dos cm de fons, i regarem. En el cas de que plantem al jardí, la separació entre tomaquera i tomaquera ha de ser de 45x75cm. Un cop les tomaqueres hagin germinat i facin uns dos centímetres eliminarem l'exemplar més petit de les parelles que hem plantat, de manera que quedarà un exemplar a cada forat.

3- A partir d'aquí només cal esperar. Les tomaqueres exigeixen un rec i abonat constant, sobretot si cultivem en testos. Un cop comencin a créixer una mica els hi sortiran brots laterals, entre les fulles i el tronc principal. Quan facin 2,5cm s'han d'arrencar amb els dits, ja que si no els tomàquets no s'arribaran a desenvolupar, ja que la planta haurà de repartir l'energia en més d'una branca. Haurem d'ajudar a la planta a mantenir-se dreta mitjançant un tutor, un bastonet de fusta, quan faci més de 20cm d'altura.

4- Pel que fa a la recol·lecció, no hi ha problema. Quan veiem que el tomàquet és ben madur i vermell, el sostindrem amb el palmell de la mà i trencarem el fruit pel lloc on el peduncle s'engrosseix (la tija que subjecta el tomàquet) amb el polze i l'índex.

Un cop hem vist els passos a seguir per a cultivar tomàquets, anem a conèixer el principals problemes que podem trobar i què podem fer per a solucionar-ho:

- Un dels problemes que pateixen més les tomaqueres és la falta d'aigua o un ambient massa sec, que no afavoreix la pol·linització ni el desenvolupament del fruit, fent que la flor caigui abans de madurar. Per evitar-ho cal mantenir la terra sempre humida i polvoritzar aigua, sempre quan no estiguin a ple sol ja que sinó es cremaria.
- La tomaquera tendeix a ser afectada més per malalties que no per plagues. Tals malalties poden ser degudes a la carència d'algun mineral,

normalment magnesi, fet que provoca un engrogiment de la zona internervial.

- Les plagues més normals són la mosca blanca i els cucs, que es mengen les fulles, els brots joves i el fruits. Cal vigilar i detectar la plaga com més aviat millor. Usar insecticides que cuidin el mediambient.

Després d'aquests quatre consells i advertències sobre el cultiu de tomàquets, no ho dubteu. Qualsevol racó assolellat és bo per a fer créixer una tomaquera, que juntament amb altres hortalisses i plantes aromàtiques alegrarà els vostres plats i farà delir les papiles gustatives.

Filòsofs	T.Hobbes	John Locke	J.J.Rousseau	I.Kant
Estat natural dels individus	Abans de la fundació de l'Estat, impera la llei natural del més fort. En aquest estat de natura, no es reconeix ni es respecta cap dret, perquè tots es consideren amb dret a tot. És una situació de caos total en la qual "l'home és un llop per a l'home".	Fins i tot abans d'haver-hi Estat, els éssers humans tenen, de manera natural, drets: dret a la vida, a la llibertat, a la propietat... Tanmateix, no hi ha mecanismes per a fer que es respectin ni per a sancionar els qui els violen.	Abans de la constitució de l'Estat, els éssers humans són lliures, iguals i bons. Són, precisament, les societats les que els corrompen. Tanmateix, en l'estat de natura existeixen dificultats per a satisfer totes les necessitats.	Abans d'haver-hi Estat, l'home és intrínscament lliure i està dotat d'uns drets naturals inalienables, d'entre les quals destaca la raó
Pacte social	Per a garantir un cert ordre i estabilitat, els individus cedeixen de manera incondicional i irrevocable tots els seus drets a una sola persona: el sobirà.	Per a garantir aquest respecte, els individus cedeixen els seus drets a un grup de persones (els governants). Tanmateix, aquesta cessió és provisional, ja que pot ser revocada si els governants no els respecten.	Per a facilitar la satisfacció de les necessitats, els individus s'associen posant la seva voluntat al servei de la voluntat de tothom (voluntat general)	El pacte social és lliure i voluntari, i l'Estat que en sorgeixi ha de ser servidor de la societat i defensar el patrimoni de la humanitat, la raó, con
Resultat	Estat autoritari	Democràcia representativa	Democràcia directa	Estat de Dret

◀ Libreria Libertària ▶

“Buscad leyendo y hallareis meditando” San Juan de la Cruz

Sóm el col·lectiu que editem la revista El Jardí de l' Anarquia, una revista de contrainformació i per a la lliure difusió de les idees i la cultura. També autoeditem llibres a baix cost, amb l'intenció de donar a conèixer al públic que llegeixi la revista, l'ampli món d'autors anarquistes i de pensament llibertari, així com els crítics del capitalisme en les seves diverses vessants, alhora que inclòim manuals d'autoaprenentatge i autogestió. Els llibres són obres de referència en els seus àmbits de treball i són claus per comprendre millor el nostre món i les maneres com actuar sobre ell. Amb la distribució dels llibres, que són autoproduïts pel col·lectiu de la revista, volem mostrar com n'és de fàcil i barat, difondre la cultura al marge de l'oficialitat. També facilitem diversos CD's amb informació diversa, llibres, articles, manuals, en format pdf i word.

Per contactar amb nosaltres per a fer comandes, només cal que escriviu a:

llibrerialibertaria1984@hotmail.com

-CD nº 1: recopilatori de textos i llibres que apareixen a la llibreria en aquest número de la revista

-CD nº 2: recopilatori d'imatges i vídeos sobre manifestacions, dessallotjaments i altres actes.

-CD nº 3: recopilatori de software lliure que apareix en l'article del número 3.(consultar)

Llibres: Autors que escriuen al voltant de l'anarquia:

-Autors del segle XIX

- M. Bakunin:** "Socialismo sin Estado, Anarquismo"
- M. Bakunin: "Patria y Nacionalidad"
- M. Bakunin: "El patriotismo"
- M. Bakunin: "La asociación roja"
- M. Bakunin: "La política del consejo"
- M. Bakunin: "Dios y el Estado"
- M. Bakunin: "El principio del Estado"
- M. Bakunin: "Dios y el Estado, notas sobre Rousseau"
- M. Bakunin: "Consideraciones Filosóficas
Federalismo, socialismo y antiteologismo" (en procés)
- P.J.Proudhon:** "Que es la propiedad"
- P.J.Proudhon: "Política Unitaria"
- P.J.Proudhon: "La prensa unitaria"
- P.J.Proudhon: "The evolution of Capitalism"
- P.J.Proudhon: "Philosophie de la miserie"
- P.J.Proudhon: "El principio federativo"
- P. Kropotkin:** "La Moral Anarquista"
- P. Kropotkin: "El Comunismo Anarquista"
- P. Kropotkin: "La conquista del Pan"
- P. Kropotkin: "El Apoyo Mutuo"
- P. Kropotkin: "El Estado"
- P. Kropotkin: "Las prisiones"
- P. Kropotkin: "Nuestras riquezas"
- E. Malatesta:** "Entre Campesinos"
- E. Malatesta: "Amor y Anarquía"
- E. Malatesta: "La Anarquía"
- Max Stirner:** "El Único y su Propiedad"
- Max Nettlau:** "La Anarquía a través de los tiempos"
- H.D. Thoreau:** "Walden" (en procés)
- A.Lorenzo:** "Criterio Libertario"

-Autors del segle XX

- G. Orwell:** "Rebelión en la Granja"
- G. Orwell: "1984"
- G. Orwell: "Recuerdos de la Guerra Civil Española"
- G. Orwell: "Homenaje a Catalunya"
- H. Marcuse:** "Cultura y Sociedad"
- H. Marcuse: "El hombre unidimensional"
- H. Marcuse: "Eros y civilización"
- H.Marcuse: "Razón y revolución"
- document: "El pensamiento de Marcuse"
- R.Rocker:** "Anarcosindicalismo"
- R.Rocker: "Anarquía y Organización"
- Makho:** "Sobre la disciplina revolucionaria"
- E. Goldman:** "El Anarquismo: Lo que significa realmente"
- V.Serge:** "Lo que todo revolucionario debe saber sobre la represión"
- J.Petras:** "El informe Petras"
- J.Peiró:** "Problemas del sindicalismo y el anarquismo"
- R.Mella:** "El socialismo anarquista"
- A. Cappeletti:** "La ideología anarquista"
- D.Guerín:** "Por un Marxismo Libertario" (en procés)
- D.Guerín: "Ni Dios Ni Amo"
- D.Guerín: "La Majnovchina"
- J. Molyneux:** "Anarquismo una promesa incumplida"
- F.Montseny:** "Que es el anarquismo"
- Volin:** "La revolución desconocida"

-Autors del segle XXI

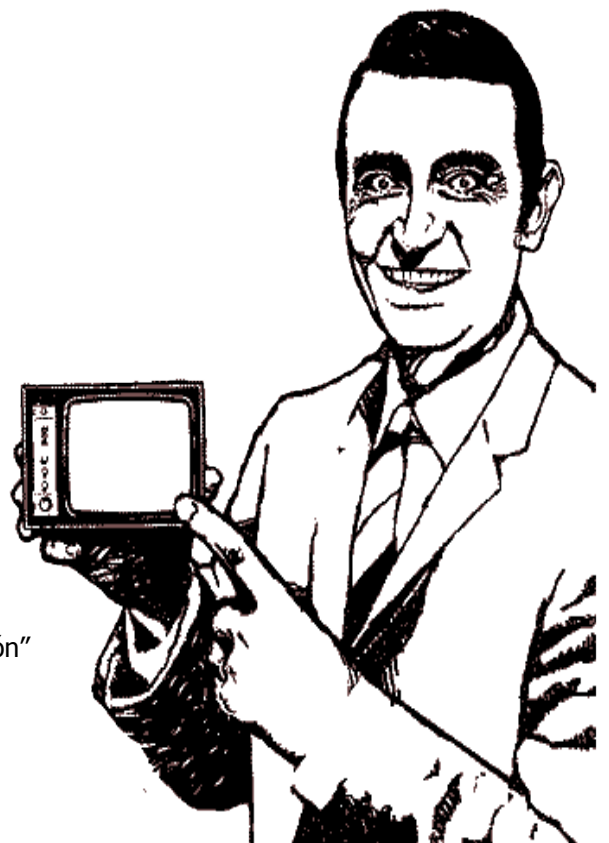
- Hakim Bey:** "Zonas Temporalmente Autonomas"
- A. D.Vallota:** "La anarquía, método y moral"
- A. D.Vallota: "La anarquía una utopía que renace"
- A. D.Vallota i N.Mèndez: "Bitàcora de la utopía, anarquismo para el siglo XXI"
- N. Chomsky:** "Recopilació de 100 textos i llibres"
- N. Chomsky: "Diversos textos sobre l'anarquía"
 - "Apuntes sobre Anarquismo"
 - "Capitalismo y Anarquía"
 - "Conversaciones Libertarias"
 - "La actualidad del Anarquismo"
 - "Sobre la sociedad anarquista"
- M. Bookchin:** "Seis Tesis sobre Municipalismo Libertario"
- M.Bookchin: "El anarquismo ante los nuevos tiempos"
- M.Bookchin: "Historia, civilización y progreso"
- M.Bookchin: "Nosotros los verdes nosotros los anarquistas"
- M. Caparros:** "Amor y Anarquía"

Manuals d'Autogestió

- Libro Rojo: YOMANGO
- "Do it Yourself"
- "Acción Directa NOVIOLENTA"
- "Hacer la anarquía" Manual de acción cotidiana
- "Steal this book" de Abbie Hoffman
- Manual de Supervivencia Urbana
- Manual de Construcción de un Compresor para Aerografía
- Manual para montar una red inalámbrica de Wireless
- Manual "Como contruir tu ordenador"
- Manual "El Autocultivo de la Marihuana"
- Manual "Como fabricar una tarjeta telefónica"
- Manual "Como construir una guitarra eléctrica"
- Manual "Construir una célula fotovoltaica"
- Manual "Que debes saber para rehabilitar una casa"
- Manual "Conceptos basicos de electricidad"
- Manual "Construir una antena Wireless"
- Manual "Horticultura"
- Manual "Consells per a l'okupació"
- Introducció a l'Autogestió

Textos Marxistes-Comunistes

- E. "Che" Guevara:** "Guerra de Guerrillas"
- E. "Che" Guevara: "Reforma universitaria y revolución"
- E. "Che" Guevara: "Discurso en las Naciones Unidas"
- E. "Che" Guevara: "El Cuadro columna vertebral de la rev."
- E. "Che" Guevara: "Ideología de la Rev. Cubana"
- E. "Che" Guevara: "Pasajes de la guerra revolucionaria"
- E. "Che" Guevara: "Diario de Bolívia"
- E. "Che" Guevara: "Discursos"
- E. "Che" Guevara: "Artículos"
- Mao Tse-tung:** "El Libro Rojo"
- Mao Tse-tung: "Obras escogidas I"
- Mao Tse-tung: "Una sola chispa puede incendiar la pradera"
- F.Engels:** "Del socialismo utopico al científico"
- F.Engels: "El papel de la violencia en la historia"
- F.Engels: "Principios del Comunismo"
- F.Engels: "Dialectica de la Naturaleza"
- F.Engels: "El origen de la familia"
- Karl Marx:** "El Capital I; El Proceso de Producción del Capital"
- Karl Marx: "El Capital II; El Proceso Circulatorio del Capital"
- Karl Marx: "El Capital III; El Proceso Global del Capitalismo"
- Karl Marx: "11 tesis sobre Feuerbach"
- Karl Marx: "La Burguesia y la Contrarevolución"
- Karl Marx: "El trabajo enajenado"
- Karl Marx: "Trabajo asalariado y capital"
- Karl Marx i F.Engels:** "El Manifest Comunista"
- V.I.Lenin:** "El imperialismo fase superior del capitalismo"
- V.I.Lenin: "Sobre el derecho de las naciones a la autodeterminación"
- L.Trotsky:** "Historia de la Revolución Rusa"
- L.Trotsky: "Su Moral y la nuestra"
- L.Trotsky: "La Revolución Permanente"
- document: "Vida de L. Trotsky"

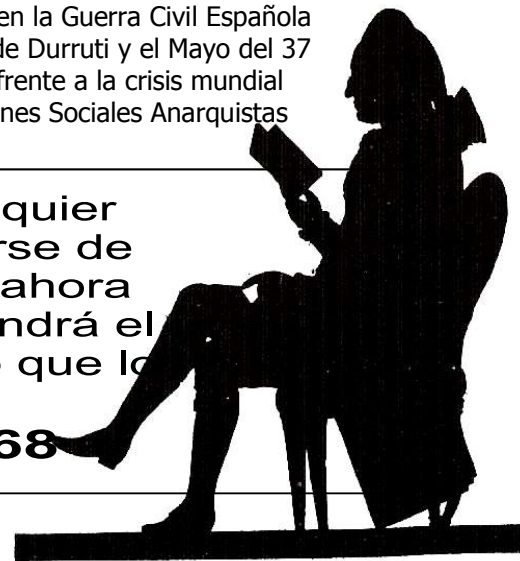
-Textos varis sobre anarquisme

- Albert Einstein: "Porque socialismo?"
- M.Alpert: "¿Anarquismo?!"
- A.Rangel: "Vuelve el anarquismo"
- B.Dominick: "Economía participativa"
- P.Burrows: "Existe una alternativa al capitalismo"
- R. Uzcátegui: "Corazón de tinta"
- S.Comuniello: "Biografía de B.Durruti"
- L.Tolstoi: "Cristianismo y anarquismo"
- D.Barret: "Despertares anarquía en Sudamerica"
- A.Buzgalin: "El futuro del socialismo"
- A.Grubic: "Hacia un nuevo anarquismo"
- B.O.Sheppard: "Viabilidad actual de las propuestas anarquistas"
- K.Kabb: "El placer de la revolución"
- C.Cavalleri: "El anarquismo en la sociedad postindustrial"
- Manifiesto UnaBomber

- Escuela Anarquista
- La destrucción del Estado
- Por una sociedad alternativa
- Qué es el anarquismo
- Todo sobre el anarquismo
- Sindicalismo y anarquismo
- Apuntes sobre anarquismo
- Hacia un nuevo anarquismo
- Reflexiones acerca del anarquismo
- Preguntas frecuentes sobre el anarquismo
- Okupa y Resiste: conflictos urbanos y contracultura
- Para entender el poder transversal del movimiento okupa:
 - Autogestión, contracultura y colectivización urbana.
- Anarquismo en la Guerra Civil Española
- Los Amigos de Durruti y el Mayo del 37
- Anarquismo frente a la crisis mundial
- Reivindicaciones Sociales Anarquistas

"Lo primero que ha de hacer cualquier partido revolucionario es apoderarse de las comunicaciones. Quien tenga ahora en su poder las comunicaciones tendrá el control del país. Y es así más de lo que lo ha sido nunca en la historia"

William Burroughs, 1968

Textos de Filosofía

- Aristóteles:** "Política"
- Aristóteles: "Metafísica"
- Aristóteles: "Poética"
- Aristóteles: "Moral a Eudemo"
- Aristóteles: "Ética a Nicomaco"
- Aristóteles: "La Gran Moral"
- Plató:** "Apología de Sócrates"
- Plató: "Critón"
- Plató: "Eufritón"
- Plató: "Ion"
- Plató: "Hippias mayor y menor"
- Plató: "La República o el Estado"
- F.Nietzsche:** "Mi hermana y yo"
- F.Nietzsche: "La lucha de Homero"
- F.Nietzsche: "Anticristo"
- F.Nietzsche: "Así habló Zaratustra"
- F.Nietzsche: "Filosofando a martillazos"
- F.Nietzsche: "Crepusculo de los Ídolos"
- F.Nietzsche: "Humano demasiado humano"
- F.Nietzsche: "De la Gaya ciencia"
- F.Nietzsche: "Diritambos de Dionisos"
- F.Nietzsche: "Estado griego"

- F.Nietzsche: "Genealogía de la moral"
- F.Nietzsche: "Nacimiento de la tragedia"
- F.Nietzsche: "Más allá del bien y el mal"
- I.Kant:** "Crítica a la razón pura"
- I.Kant: "Lo bello y lo sublime"
- I.Kant: "Lógica"
- I.Kant: "Teoría y praxis"
- Ortega y Gasset:** "La rebelión de las masas"
- Ortega y Gasset: "Qué es filosofía"
- Ortega y Gasset: "Sobre el poder de la prensa"
- Ortega y Gasset: "Verdad y perspectiva"
- A.Huxley:** "Las puertas de la percepción"
- A.Huxley: "Un mundo feliz"
- M.Heidegger:** "La fenomenología de Hegel"
- M.Heidegger: "La tesis de Kant sobre el ser"
- L.Wittgenstein:** "Filosofía"
- Lao Tse:** "Tao te king"
- Confucio:** "Libro Clásico"
- Diogenes Laercio:** "Vida de los filósofos"
- Erasmus de Rotterdam:** "Elogio a la locura"
- J.J.Rousseau:** "El Contrato Social"
- S.Kierkegaard:** "Diario de un seductor"

Literatura Universal

-**J.Verne**: "El castillo de los Carpatos"
 -J.Verne: "Cinco semanas en globo"
 -J.Verne: "El faro del fin del mundo"
 -J.Verne: "Viaje al centro de la Tierra"
 -J.Verne: "La vuelta al mundo en 80 días"
 -J.Verne: "De la Tierra a la Luna"
 -**G.Boccaccio**: "Decameron"
 -**Calderón de la Barca**: "El alcalde de Zamalea"
 -**Calderón de la Barca**: "La vida es sueño"
 -**M.Cervantes**: "Don Quijote de la Mancha"
 -**D.Defoe**: "Robinson Crusoe"
 -**C.Dickens**: "Oliver Twist"
 -**Edgar.A.Poe**: "Diversos contes" (consultar)
 -**F.Dostoyevski**: "El jugador"
 -F.Dostoyevski: "Crimen y castigo"
 -F.Dostoyevski: "Memorias del subsuelo"
 -F.Dostoyevski: "El gran inquisidor"
 -**F.García Lorca**: "Romancero Gitano"
 -F.García Lorca: "Bodas de sangre"
 -F.García Lorca: "La casa de Bernarda Alba"
 -F.García Lorca: "Mariana Pineda"

-F.García Lorca: "Poeta en Nueva York"
 -G.Flaubert: "Madame Bovary"
 -**Homero**: "La Ilíada"
 -Homero: "La Odisea"
 -**J.R.R.Tolkien**: "El Hobbit"
 -J.R.R.Tolkien: "El Señor de los Anillos"
 -J.R.R.Tolkien: "El Silmarillion"
 -J.R.R.Tolkien: "Las Aventuras de Tom Bombadil"
 -**Molière**: "El enfermo imaginario"
 -Molière: "El ricachón de la corte"
 -**W.Shakespeare**: "El rey Lear"
 -W.Shakespeare: "Enrique IV"
 -W.Shakespeare: "Hamlet"
 -W.Shakespeare: "Macbeth"
 -W.Shakespeare: "Otelo"
 -W.Shakespeare: "Sueño de una noche de verano"
 -**L.Tolstoi**: "La guerra y la paz"
 -L.Tolstoi: "Ana Karenina"
 -L.Tolstoi: "La muerte de Ivan Illich"
 -**O.Wilde**: "El abanico de Lady Windermere"
 -O.Wilde: "Un marido ideal"
 -**E.Zola**: "Yo acuso"

Textos de Psicología

-**S.Freud**: "La interpretación de los sueños"
 -S.Freud: "Obsesiones y fobias"
 -S.Freud: "Psicología de masas"
 -S.Freud: "Más allá del principio del placer"
 -S.Freud: "Historia de una neurosis"
 -**T.Leary**: "The Tibetan Book of the Death"
 -T.Leary: "La experiencia psicodélica"
 -T.Leary: "El modelo de los 8 circuitos de consciencia"
 -**C.Jung**: "La psicología de la transferencia"
 -**E.Fromm**: "El arte de amar"

Textos Polítics

-**N.Maquiavel**: "El Príncipe"
 -**Subcomandante Marcos**: "Cartas"

-Subcomandante Marcos: "Comunicado EZLN"
 -Subcom. Marcos: "3 mesas para la cena de fin de siglo"
 -**T.Moro**: "Utopia"

Textos Científicos

-**C.Darwin**: "El origen de las especies"
 -**A.Einstein**: "Teoría de la Relatividad general"

Coneixements varis i Apunts

-**Mahoma**: "El Corán"

Textos sobre Art

-**W.Kandinsky**: "De lo espiritual en el arte"

Textos sobre Economía

-**J.M.Keynes**: "Teoría General"

Els preus dels diferents documents van en funció del seu tamany, per tant segons el nombre de pàgines es classificat les edicions en quatre categories:

A- per aquells que tinguin entre 1 i 25 pàgines.....50 cèntims
 B- per aquells que tinguin entre 25 i 50 pàgines.....1 euro
 C- per aquells que tinguin entre 50 i 100 pàgines.....2 euros
 D- per aquells que tinguin entre 100 i 200 pàgines.....3-4 euros

Per contactar amb nosaltres per a fer comandes, només cal que escriviu a:

llibreria1984@hotmail.com

◀ Qui va ser... ? ▶

Ernesto "Che" Guevara

2ª PART

1-Mèxic: la irrupció de Fidel Castro i la utopia cubana

Fidel Castro ja era un mite entre els cubans de la resistència en aquella època, degut a la sublevació dirigida per ell mateix en una caserna de l'exèrcit del dictador Batista que governava, amb el beneplàcit d'Estats Units, l'illa de Cuba de manera totalment despòtica.

**HASTA LA VICTORIA
SIEMPRE**

Arran d'aquest succès va sorgir una forta oposició que lluitava tant a nivell sindical a les ciutats, com en agrupacions de *guajiros*, els anomenats camperols pels cubans. El que calia era reforçar les connexions entre la urbs i el camp per tal de donar consistència al moviment que s'havia forjat d'ençà de l'intent castrista d'arribar al poder amb les armes. Així tenim un poble que necessita una espurna per sentir-se el suficientment fort com per aixecar-se contra el titella de Washington. Aquesta espurna s'està creant a Mèxic on Fidel i el seu germà Raúl viuen exiliats, juntament amb molts altres dissidents cubans. La xarxa de contactes cubans s'estén fins a Estats Units o hi ha una forta presència d'illencs que col·laboren econòmicament amb la causa.

Però tornem a la trobada que van tindre els dos personatges. La concordança entre els dos és instantànea i aquella nit la sobretaula s'allarga durant 10 hores. Al final d'aquesta, Fidel ja ha comunicat al "Che" tots els aspectes de la nova expedició destinada a conquerir el poder a l'ínsula, i s'ha decidit que Ernesto en sigui el metge oficial. Amb aquesta revel·lació comença una etapa que ha de durar uns mesos, al llarg dels quals s'aprofunditzarà molt a nivell teòric, però en el que serà omnipotent l'aspecte pràctic, ja que per primer cop s'esdevindrà un enfrontament cara a cara amb un exèrcit professional. Per tant el següent pas és l'entrenament físic i militar per tal de poder sobreviure en les condicions més adverses de la selva tropical, agreujades per la vida del milicià de la guerra de guerrilles. Amb l'ajuda d'un exgeneral de la Guerra Civil espanyola com a entrenador, el fons econòmic aconseguit per donacions populars (que va destinat a la compra d'armes per als soldats), i un grapat de valents voluntaris, comença a fer-se realitat el somni. També es compra un iot, que es batejarà amb el nom de *Granma* (per la seva antiguitat), el qual serà l'encarregat de portar els guerrillers de les costes de Mèxic fins a les platges de Cuba. Finalment, després de mesos de dur entrenament i algunes desercions, el 25 de novembre de 1956, un vaixell pensat per a 25 persones, salpa amb 83 combatents a bord, cosa que implica a part de les armes, munició i quelcom per sobreviure uns dies.

2-Sierra Maestra: Hasta la victoria siempre

Naturalment en unes condicions tan pèsimes el viatge es converteix en una odissea per als passatgers, però el més tràgic encara havia d'advindre. Després d'una setmana a la deriva el iot embarranca en una zona fangosa, cosa que fa impossible el desembarcament de les armes pesades i cada soldat ha de portar l'imprescindible per defensar la seva vida. Però aquí no ha acabat tot, just 24h després de ser a l'illa són sorpresos per una emboscada de l'exèrcit de Batista (casquitos) que mata diversos companys i separa en dos grups els més afortunats que no han estat abatits per les bales traïdores. Així un grup comandat per Castro i l'altre per Guevara es mantenen incomunicats durant setmanes fins que finalment coincideixen gràcies a l'ajuda d'uns guajiros.

Els camperols seràn un peça clau en el joc estratègic que es desenvoluparà entre la guerrilla i l'exèrcit. El famós "muerte y huye" que practicaven els llibertadors, no hauria estat possible sense l'ajuda dels habitants de la zona en forma de menjar i allotjament, a canvi rebien l'esperança de que algú lluitava contra l'explotació, i per suposat ajuda mèdica del voluntariós Guevara. S'ha de dir però que alguns agricultors es varen vendre a l'Estat, de manera que el grup va haver de sortejar diverses traïcions sobretot en les etapes primerenques de la lluita. Tot i aquests entrebancs (als quals cal afegir dèficit de municions i de provisions), el conjunt va anar consolidant la seva posició al que és el sistema muntanyós més important i selvàtic de l'illa, Sierra Maestra. Aquesta, situada al sud-est del territori cubà, conforma el cònciu imprescindible per tal d'establir un front armat, des del qual poder atacar al pla central i a la capital, l'Habana, força més a l'oest. L'avenç és complexe, però les primeres victòries arriben en els primer mesos de sublevació. L'impuls definitiu l'efectuarà l'incorporació de milicians autòctons, pertanyents al moviment d'oposició, que aporten experiència sobre el terreny i avituallament. Així el conjunt de condicions favorables, desemboca en l'establiment d'un campament fixe (fins aleshores havia estat nòmada), la creació de llocs de control, una avantguarda i un territori ampli amb civils que col·laboren en les tasques més primàries per tal de que el combatents treballin únicament en les seves feines militars.

A mesura que es van acomplint els objectius fonamentals de Castro (establir una posició i donar-se a conèixer internacionalment a través de periodistes, donant l'imatge d'un demòcrata, a través dels periodistes que el visiten, per tal de crear desestabilitat en el Govern), sembla evident que amb el temps i els homes necessaris, la victòria és inevitable. Amb la conquesta de la primera ciutat important, Santiago de Cuba, es passa a la segona part del pla: dividir el grup, i seguint el dors de l'illa, travesar-la arribant al centre, on hi ha la segona serralada més important (sierra Escombray) i crear un nou focus de resistència. Missió: Impossible.

Comandant encarregat de portar-la a terme: el “Che” Guevara. Resultat: després d’una llarga marxa per la selva, el grup encapçalat pel “Che” es rebut en els pobles on arriba amb alegria, la nació veu com l’alternativa a l’horror és factible i col.labora en tots els aspectes amb la guerrilla. Ja som a l’any 1958 i aquest és apunt de finalitzar, i després d’haver consolidat les posicions a la serra, es decideix començar a avançar. A mesura que s’acosta el final van caient posicions de l’enemic de forma simultània i la moral de l’exèrcit és sota mínims. La Habana és més aprop que mai, però encara manca superar la batalla de Santa Clara, punt clau en l’elevació a categoria de mite de l’argentí. Santa Clara, ciutat d’on prové la nova amant de Guevara (Aleida March), és un dels últims refugis resistents, amb uns 3200 soldats lleials al règim. Contra aquests el comandant llença 324 guerrillers, amb molta més moral i amb el suport de la població. Només entrar la població es revolta i per ordre de Radio Rebelde s’aixequen barricades al carrer per tal d’impedir el pas dels tancs, a part de la imposició d’un estat de setge als casernes militars, principals focus de la resistència. Així després de diverses emboscades i d’aconseguir abundant munició, armes i dos tancs, Guevara ordena l’atac final a les últimes posicions, la batalla ha durat 5 dies, que seràn coneguts com “les 5 jornades glorioses”. Un cop de sort que també ajuda a la victòria, és el fet ocorregut el dia de Nadal de 1958, només amb l’entrada de 20 homes (una avantguarda), s’estimula la població de Sancto Spirito (60.000 hab.) a revoltar-se contra l’autoritat.

L’Habana és a tir de pedra, però cal no precipitar-se en l’últim moment. Inesperadament la notícia de que el general Batista s’ha exiliat a la veïna Santo Domingo (República Dominicana) trasbalsa tot el territori. Aquest fet precipita els esdeveniments i Castro com a bon estratega decideix donar el cop de gràcia i convoca vaga general, que es secundada per la major part de la població. En conseqüència cauen les principals places militars sense oposar resistència, els dies 30 i 31 de desembre. Per a Any Nou la victòria ja és segura, però no es fins al dia dos, quan entren a l’Habana les tropes rebels i l’ocupen sense llençar ni un tret, que s’aconsegueix restablir la pau. En l’últim moment però es decideix que el primer comandant que entri no sigui Guevara, sinó Camilo Cienfuegos, un altre dirigent del moviment. Aquesta decisió que s’atribueix a Castro, respòn a una decisió de tàctica militar o s’intenta apartar el popular Guevara de la victòria final? No ho sabrem mai, però les diferències entre els dos grans és evident, encara que no suposen cap problema en principi, almenys fins que aquests siguin al poder.

L’entrada a la capital és triomfal, Castro que ha quedat a la rereguardia, fa una marxa des de Sierra Maestra, al llarg de la qual milers de persones s’uneixen per celebrar allò desitjat des de feia tants anys: la llibertat. Com va dir un dels presents: “Nunca más seremos tan felices, nunca”. Certament aquell moment va ser el dia més feliç de la vida de Guevara, ja que es confirmaven les seves creències de que un grup de persones disposades a tot podien arribar amb la correcta formació a derrocar les forces opresives de la població, i engegar així el

procès de creació d'un "home nou" que havia de portar l'igualtat i la justícia arreu i restablir així la pau. Aquesta teoria i les experiències acumulades durant la batalla, van desembocar finalment en la redacció del llibre "*La Guerra de Guerrillas*", referent indiscutible per a totes les guerrilles sorgides a Sudamèrica durant les següents dècades, i estudiat a fons pels agents de la C.I.A. per tal de fer fracassar qualsevol revolta.

3-La Revolució com una síndria: roja per dins, verda per fora

Ha arribat l'hora de la veritat. És l'hora de la revolució, però sembla ser que aquest és l'aspecte menys preparat en el moment de la veritat, o s'han amagat molt bé les intencions, ja que gràcies a la tergiversació de la realitat produïda per la teatralitat de Castro en les intervencions en públic i en la relació amb els periodistes estrangers, s'ha aconseguit donar una falsa visió de les intencions dels sublevats. Fins a tal punt que Estats Units no veuen amb mala cara l'ascens al poder d'en Fidel, a qui consideren un personatge carismàtic i amb suficient poder per portar el país cap a les vies democràtiques del liberalisme. Però aquesta aparença exterior d'innocència és trencarà en les primeres decisions de govern, encara que abans cal passar pel tràmit inherent a tota revolució victoriosa: la depuració dels antics càrrecs. Tot i que les forces rebels han entrat a la capital sense violència, és a la ciutat de l'Habana on resideixen més caps militars i polítics de l'antic règim que han de ser eliminats per tal de poder establir un nou ordre sense elements reaccionaris. Un dels encarregats de dur a terme la selecció i execució de les sentències amb judicis populars és el mateix Guevara, que intenta accelerar al màxim el procés per tal de poder començar a crear el nou sistema. Aquests judicis populars inquieten als Estats Units que denuncien "assassinats en massa", encara que alhora de la veritat tan sols són executats 250 càrrecs públics. Aquest són jutjats segons el nombre d'assassinats atribuïts segons les dades recopilades al llarg de la seva estada al poder. Així després d'aquest tràmit, Guevara es retira a descansar en un lloc apartat amb Aleida March, amb la qual es casarà en el futur.

Per ampliar coneixements

- "Diarios de motocicleta" (pel.lícula)
- "Ernesto Guevara, más conocido como el "Che" " Ignacio Taibo II
- "CHE" J.L.Anderson
- "Che Ernesto Guevara una leyenda de nuestro siglo" Pierre Kalfon
- "Radiografía del Che" E.Salgado
- "Mi amigo el Che" Rojo R.
- "Mi amigo Guevara" Rojo R.
- "La ruptura con Castro" Rojo R.

Documents disponibles a la Llibreria Llibertària

- **E. "Che" Guevara:** "Guerra de Guerrillas"
- E. "Che" Guevara: "Reforma universitaria y revolución"
- E. "Che" Guevara: "Discurso en las Naciones Unidas"
- E. "Che" Guevara: "El Cuadro columna vertebral de la rev."
- E. "Che" Guevara: "Ideología de la Rev. Cubana"
- E. "Che" Guevara: "Pasajes de la guerra revolucionaria"
- E. "Che" Guevara: "Diario de Bolivia"
- E. "Che" Guevara: "Discursos"
- E. "Che" Guevara: "Artículos"

◀ Opinió Pública ▶

Cartes dels lectors:

Com és habitual en una publicació periòdica, és fa necessari, crear un espai reservat als lectors, per tal de que puguin, per una banda comentar i ajudar a la producció de la revista, i per una altra poder encetar un espai de discussió, i crítica argumentada sobre els temes que ens preocupen i que fan aturar-nos a reflexionar al voltant de la nostra societat. Si hi voleu participar escriviu a:

llibreriaallibertaria1984@hotmail.com

Comunicar-se amb el medis de comunicació i els polítics.

Obrim aquesta petita secció per tal de fer arribar d'una manera ràpida als nostres lectors, les vies de comunicació més habituals amb el medis informatius de masses i amb els poders polítics que ens regeixen actualment. Així doncs fem a la vostra disposició un seguit d'adreces d'e-mail i telèfons, per tal de que amb la vostra pròpia veu, reflexioneu, opineu i doneu a conèixer a tantes persones com sigui possible, la nostra desavinença amb la democràcia parlamentària, amb el sistema econòmic capitalista i l'estat de les coses, tal com s'anomena comunent: Aquesta setmana però ens centrarem en els medis "alternatius de comunicació":

Contra-Infos

- Nodo50 – www.nodo50.org
- Rebelión – www.rebelión.org
- Red Indymedia – www.indymedia.org /
www.barcelona.indymedia.org
- Kaos en la Red – www.kaosenlared.net
- A las barricadas – www.alasbarricadas.org
- A-Infos – www.ainfos.ca/ca
- Infousurpa - <http://usurpa.sytes.net>
- Contra-Infos - www.sindominio.net/zitzania
- Sindominio – www.sindominio.net
- Moviments – www.moviments.info
- La Haine – www.lahaine.org

La revista el **Jardi de l'Anarquia** es distribuïeix en més de 200 ateneus, cases okupades, portals de contrainformació, distribuïdores i editorials en format digital. També té una tirada física

La Contracrònica

La falsedat de la divisió de poders

"Si os dan papel pautado escribid por el otro lado"

J.Ramón Jiménez

>Altres seccions<

-Editorial.....pàgina 2

-Opinió Pública.....pàgina 22

Autogestió

L'Hort a Casa

Si es cierto que de mediana consumimos 4 horas de televisión al dia, quiere decir que miramos 30 horas de televisión a la semana, 120 horas al mes, 1.440 horas al año, y en una vida de 80 años 115.200 horas, o lo que es lo mismo 4800 dias ante el televisor, o 685 semanas , 171 meses, 14 años.... A que esperas para apagar la tele?

Qui va ser...?

Ernesto "CHE" Guevara
2ª part

Manifestació MassaCrítica Barcelona

**Concentració de vehicles sense motor. Inundem els carrers !
Bicicletes, skates, longboards, patins....**

El primer divendres de cada mes a les 20:00,
Plaça dels Països Catalans (davant estació de sants)

Vine a alliberar la ciutat dels cotxes i la contaminació.

LLIBRERIA LLIBERTÀRIA: Llibres, articles, manuals, tot per a la lliure difusió de la cultura.

llibreria1984@hotmail.com

pàgines centrals